

W. BIEGAŃSKIEGO · W. CZĘSTOCHOWIE

EX · LIBRIS · M · B · P · IM · DR ·

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

Cena prenumeraty: miesięcznie z przesyłką pocztową i adresem do domu 120 mk. Dla odbierających piśmie na miejscu 110 marek. Cena pojedynczego numeru 3 marek.

Ceny ogłoszeń: za wiersz nonparelowy jednolamowy na 15 mk. w 1 i III kolumnie 12 marek, na IV kolumnie 10 marek. Drobne ogłoszenia po 2 mk. za wyraz. Najtańsze ogłoszenie 15 marek.

Redaktor lub jego zastępca przyjmują interesantów codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10-3 po poł. Rękopisów nadesłanych redakcja nie zwraca.

Adres Redakcji i Administracji: CZĘSTOCHOWA, ul. Panny Marii Nr. 38. Telefon Nr. 80. Skrzynka pocztowa Nr. 45

Na zasadzie uchwał Zjazdu Związku Prasy Prowincjalnej **wszystkie komunikaty instytucji prywatnych i społecznych podlegają opłacie**

Teatr „ODEON”.

Program od niedzieli 9 do soboty 15 stycznia r. b.

Największa Sensacja Wszechświata!

Wielki dramat wschodni w 6 ciał aktach według słynnej pantominy **FRECKSY** w wykonaniu **najwybitniejszych sił ekranowych z**

POLĄ NEGRI

na czele.

Początek obrazu o godzinie 5-iej, 7-iej i 9-iej wiecz. W niedzielę początek o godz. 3-iej.

Z powodu kolosalnie wysokiej dzierżawy obrazu **Ceny miejsc podwyższone o 5 mk.**

Spółka Akcyjna

Browaru w Częstochowie

(dawniej K. SZWEDE)

OGRODOWA 38. TELEFON 41.

Poleca z dniem 10 stycznia r. b. **nowy gatunek**

piwa Bawarskiego

po cenie 190 mk. za wiadro i 15 mk. za butelkę, inne gatunki piwa pozostają po cenach dawniejszych.

Niniejszem zawiadamiamy, że

pan Władysław Rybiński

z dniem 1 stycznia r. b. **przeszedł pracować** w browarze naszym.

Spółka Akc. Browaru w Częstochowie dawniej K. Szwede.

Sala Straży Ogniowej (Strażacka 23).

Na ogólnie żądanie miejscowej P. T. Publiczności urzędują

„Ukraińskie Towarzystwo Śpiewacze” po raz drugi w niedzielę 9 stycznia 1921 r.

KONCERT

Ukraińskie Pieśni i Kolędy.

Detale w afiszach i libretto. Początek punktualnie o godz. 8 wiecz. Ceny umiarkowane. Dla uczni wstępny bilet 15 i 20 mk. Sala ogrzana. Bilety wcześniej do nabycia od 8 stycznia w restauracji „Bar” (I Aleja 14), a w dzień koncertu od godz. 3 po poł. przy kasie w sali Straży Ogniowej.

Słuchajcie!

Cud Wisły — piękna legenda. Jeno, że ten cud sprawił żelazny, karny i ofiarny żołnierz polski — o tem rychło społeczeństwo zapomina.

Ten żołnierz polski...; Smażał go głód i niedziela, nie jadł po kilka dni, nie spał, od pyłu bojowego i trudów nadmiernych usychał, od ten ciepłał nad młazem, od kul i bagnatów wrażyh mał na polu walki, w rowach bagnistych, w głuchych ostepach leśnyh konał z pragnienia i tęsknoty za najbliższymi, a trwał, a trwał... Nie zlażał go straszliwy nacisk wroga. Mieszkań i wśród nieustannyh morderczyh walk na rozkaz ustępował, a nie upadł duchem, Nie upadł, choć z Ojczyzny się wieści dochodziły.

A gdy nadszedł moment, zebrał swe sily i uderzył jak burza. I już umiłowana Polska wolna, bezpieczna, już najożdcza daleko, daleko... Cud Wisły — piękna legenda. Lecz

ile w niej męki i trudu żołnierskiego, ile krwi gorącej, ile młędych szlachetnych istnień drogę zwycięstwa uślał! O tem się rychło zapomina.

Wracają do domów ci, co pieszo przemierzylil szlaki męczeńskie do Berezyny i Dniepru do Wisły. (Wracają) towarzysze wierni tych, co młode głowy w ofierze Ojczyźnie ponieśli. Przybyszą do domów opróżnieni obwą, poczerwiali od trudów wojny, z oczyma jeszcze przesycorami groźną wojenną, z sercem stęsknionem, pewni, że Ojczyzna — to odpowiedź, ład, porządek, uznanie zasług, spokój, praca. I tu dopiero lemie sie duch, który się w najcięższych chwilach na frontach bojowych nie zalaływał. I tu dopiero wkłada się czarne wątplenie, na proste duzo żołnierskie spływa śnieczenie i rozpacz.

Odbieramy wiele, b. wiele listów od zdembilizowanych żołnierzy polskich. We wszystkich, bez wyjątku brzmił ten straszliwy. Listy te, proste, jako i serca tych, którzy je pisał, są jakoby dzwoniem alarmowym, które winien budzić śpłaka, ku ratunkowi wzywać. Oto wy-

jątki z rękoforych:

„Mam lat 28, jestem z zawodu tokarz, żonaty, dwoje dzieci. W listopadzie 1918 roku, mimo protestów rodziny, chwyciłem za broń, by wroga przez wypędzić. Nie zważałem na inędę rodziny, bo Ojczyzna-Matka była w potrzebie.

W czerwcu 1920 r. na prośbę rodziny dostawem odroczenie, ale Ojczyzna była w niebezpieczeństwie — z odroczenia nie chciałem korzystać.

Obalenie po dwuletniej służbie zostałem zdembilizowany. Jestem zniszczony materjalnie i na zdrowiu; nabyłem reumatyzmu stawowego. Mimo wszelkich starań o pracę, wszędzie spotykałem się z odmową. Położenie więc, niż krytyczne, bo już w domu niema nic do spełnienia, a dzieci jeść woleją.

Wobec tego najuprzejmiej proszę Sz. Pana Redaktora o pomoc w wyszukaniu pracy jakiegokolwiek. W przeciwnym razie będę zmuszony już chyba udać się na szosę lub do lasu, bo z głodu i zimna umierać nie będę...”

I inny list:

Jako zdembilizowany żołnierz po dwóch latach służby, w której wiele przeżyłem, nie mogę znieść niesprawiedliwości, na którą patrzę, więc piszę, choć niejednemu może się wydać śmieszna moje bagranie.

Gdzież są ci ludzie, którzy posiadli wykształcenie i mają talent, dlaczego nie pęszą artykułów, któreby trafiły do serca tym, którzy zatracili w sobie ludzkość, dlaczego nie poruszają serc paskarzy i spekulantów? Żyło staje się przecież niemożliwym!

...Zważam się do społeczeństwa, aby szukał, gdzie są źródła złe. Wychowujemy przelice setki i tysiące „próchniaków, złodziei, bandytów, a później opłaca się naszym kosztem sądzików, obrońców, policję i więzienia...”

I jeszcze jeden:

„Powróciłem z wojska, a oto nie mam żadnego utrzymania, ani pieniędzy na życie. Za ostatnie marki kupilem gazetę, bo sądziłem, że w niej znaję ogłoszenie jakie o pracy, a znalazłem artykuł, że zerwanie rokowań pokojowych przez bolszewików nie jest dla nas szkodliwe.

Naś panowie się nie boją. Meją tyle ludzi, którzy chwyca za broń i będą bili bolszewików! Ale się mylą. Ja już sem z bólem serca jutro odjeżdżam do Prus do roboty, bo w Ojczyźnie własnej niema dla zdembilizowanego żołnierza utrzymania, ani roboty. Za to ci, co mają warki pieniędzy bawią się po barach i cukierkach...”

Czekajcież więc! Zobaczymy, czy wa-

sze pieniądze zastawia was od bolszewików, jeżeli porządku w Polsce nie zaprowadzicie, jeżeli nie uruchomicie fabryk, nie zwalczycie drożyzny. Bo to wszystko w waszych rękach, gdy robotnik ma tylko dziesięć palców do pracy!

Ochootnikowi, jak i żołnierzowi poborowemu płynęły krwawe łzy, kiedy powrócił żyw do domu i stanął nad głodną i wynędzniałą rodziną. Czy namówicie go przez drugiego, aby szedł bronić waszych pieniędzy i waszego spokoju i waszego używania? Czy pójdzie przy takiej gospodarce głowę pod noz bolszewicki cddać?

Powiecie, że bolszewik, ale się mylicie! To tylko wasza gospodarka bolszewicka.

Koniec tę parę słów, zaś napisałem je z bólu, którego znieść nie mogę. Uprzejmie proszę Pana Redaktora o umieszczenie tych paru słów, niechże robotnik—żołnierz chociaż tyle darmo skorzysta. Należę do Narodowej Partii Robotniczej. (Następuje podpis).

Słuchajcie! Tysiące i dziesiątki tysięcy tych zdembilizowanych żołnierzy rozjechały się po kraju. Należy im sież wasz za trudy bojowe, za ciągłą ofiarę żołnierską serdeczna pamięć i troska współbractwa, a spotykają chłód i obojętność. I oto w sercach tych obrońców wolności polskiej kiekuje bunt przeciwko rozpamiętaniu paskarstwa, przeciwko brakowi pracy, chleba i ladu.

Nie pusta to groźba, gdy pozbawiony pracy, zdembilizowany żołnierz rzucza w twarz społeczeństwa:

„Chyba już pójdę do lasu, bo z głodu umierać nie będę”. Bo luż to tak uczyniło? Luż to mniej odpornych powiekszyło szereg bandyckie, nie chcąc „umierać z głodu”? A luż to z rozpacz w sercu woła, że „za taką Polskę, za Polskę paskarską i nierządną” drugi raz blić się nie pójdę?

Próchnoby przemawiać do serc paskarzy, jak o tem pisze jeden ze zdembilizowanych. Do paskarzy przemawiać należy bambusem, albowiem oni serca za swe paskarskie zyski sprzedali. Ale poza nieni! stol wszak masa ludzi, w których uczuciowść nie wygasła, którzy Ojczyznę milują i pragnę całem swem zatwożone sercem naprawy. Dlaczego nie wypowiedzą śniertelnej walki nierządowi, dlaczego się nie zorganizują. Nie utworzą karnej, pełnej poświęcenia armii, która wygrała porządek i ład dla Polski, wyczarowała ten nowy cud nad Wisłą, równie w skutkach doniosły, a może i donioślejszy, niż bitwa pod Warszawą?

Gdzie jestście, obywatelu, gdzie jesteście? Dlaczego poswałacie szeregi

